

LUKÁŠ CABALA

Život v Malinových horách

ILUSTROVALA CSILLA DÓZSA

Život
v Malinových
horách

LUKÁŠ CABALA

Život v Malinových horách

ILUSTROVALA CSILLA DÓZSA

sloart

Zmiznutie zázračného pera

Vincent sa práve dokúpал. Než vyliezol z vane, zabalil sa do mäkkej osušky. Trčali mu z nej len jeho veľké zajačie uši. Dnes chcel konečne začať pracovať na novej knižke. V Malinových horách bol totiž veľmi dobre známy ako rozprávač príbehov, ktoré si mnohí čitatelia nesmierne obľúbili.

Z čaju stúpala para v malých voňavých pásikoch. Na okno sa tlačila hlina, ale tak to bolo vždy. Ak bývate pod zemou, inak to nebude. Na tanieriku ležali úhl'adne naukladané kolieska mrkvy a všetko bolo tak, ako má byť.

Vincent z písacieho stola vytiahol hrbu bielych papierov. Miloval prázdne listy, dobre vedel, že na nich môže vzniknúť čokoľvek. Cítil sa trochu ako kúzelník.

Keď vzal do rúk svoje čarovné pero, ľahko vymyslel čarovný príbeh. Neskôr ho ktosi začne netrpezlivo hltat', až budú šuštať stránky.

Ako tak rozjímal, uvedomil si, že práve to čarovné pero nemá po ruke. Musí tu predsa byť. Začal sa obzerat' okolo seba. Poprevracal všetky predmety na stole, povyt'ahoval zásuvky, až napokon musel vstať. Rozhliadal sa po celej nore. Pero malo oranžovú farbu ako mrkva, ľahko by ho zbadal. Ale nikde ho nebolo, a tak Vincentovi začal pod srst'ou vyrážať studený pot.

Pozrel sa určite všade. Snád' všade. Nemohol predsa nič vynechať. Ani na okne, ani v kúpeľni, ani pod stolom. Hľadal i vo vreckách všetkých nohavíc a kabátov. Veľa ich nemal, nebolo však ani tam.

Čo bude teraz robiť? Ako vyčaruje ďalšie príbehy bez svojho mrkvvooranžového pera?

Malinové hory

Už tisíc rokov sa tomuto miestu hovorí Malinové hory, pritom by sa pokojne mohli volať jahodové. Ale tak to zostalo a každý si na to dávno zvykol. Lesy na týchto kopcoch vysadili prastaré generácie drozdov. Vo svojich zobákoch niesli semená stromov z ďalekých hôr, a tak sa sem dostali jedle, smreký, duby, hraby, jasene a mnohé iné. Keď vyrástli, všetko sa začalo zaplňať zvieratami. Postupne tu nachádzali svoj nový domov. Isteže, nič nie je dokonalé a aj tu sa občas vyskytnú problémy. Nikdy sa nebude kamarátiť každý s každým, ale vždy sa nájdu tvory vhodné na skutočné priateľstvo alebo na také obyčajné staré dobré kamarátstvo.

Napríklad Vincent sa vždy rád pozdraví s pani Filoménu, divokou husou, čo často pláva v tône na jazere.

AMBLIMEVE
HORY

Možno sa spolu nemajú veľmi o čom rozprávať, ale aspoň sa na seba vrelo usmejú. Podobne to má Vincent s mladou srnkou, ktorá sa rada zdržuje v húštine na hranici lesa. Stretáva ju na okraji lúky, kde prehodia pár slov o šťavnatosti trávy. No a potom tu je kníhkupes Whitman, s tým vie na lavičke pred obchodom presedieť celé hodiny. Vždy spolu hovoria o dobrej literatúre. A takto by sa dalo pokračovať.

Samozrejme, nie s každým taký zajac dobre vychádza. Napríklad nemôže vystáť tunajšieho lišiaka. Volá sa Mikkelsen, do Malinového lesa prišiel až z ďalekého Dánska. Iné líšky sú možno fajn, ale tento samčisko vždy zazerá, akoby sa naňho chcel vrhnúť. A Vincent teda o žiadne naťahovačky nestojí.

Skrátka, žije sa tu dobre a hocikto si môže vytvoriť pekný okruh známych, no po nociach sa treba mať na pozore. Vtedy sa Vincent starostlivo zavrie do svojej zajačej nory a venuje sa písaniu alebo počúva platne. Prehráva si ich na starom gramofóne, ktorý kúpil v starožitníctve u jazveca.